

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 12/02-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2003 prerokoval podnet Ing. J. B., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 2065/99 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 16 Co 327/97 a sp. zn. 13 Co 60/00, a takto

r o z h o d o l :

Konanie **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. mája 2001 doručené podanie Ing. J. B.(ďalej len „navrhovateľ“) bytom K. označené ako „Podanie Ústavnému súdu - návrh na začatie konania“. Po výzvach ústavného súdu na odstránenie nedostatkov podania navrhovateľ k nemu pripojil splnomocnenie (6. júla 2001) na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom pre advokáta JUDr. R. Ž, K. pričom podanie

doplnil a upresnil 5. decembra 2001. Ústavný súd podanie navrhovateľa predbežne prerokoval a prijal na ďalšie konanie 20. februára 2002.

Z obsahu vyjadrenia Okresného súdu Košice I ku konaniu vo veci sp. zn. Nc 2065/99, z obsahu vyjadrenia Krajského súdu v Košiciach ku konaniu vo veci sp. zn. 16 Co 327/97 a sp. zn. 13 Co 60/00, ako aj z obsahu predložených súdnych spisov doručených ústavnému súdu 9. augusta 2002 ústavný súd zistil, že konania v týchto veciach už boli v čase, keď prijal podnet navrhovateľa na ďalšie konanie (t. j. 16. mája 2001), právoplatne ukončené.

Okresný súd Košice I vo veci sp. zn. Nc 2065/99 rozhodol o nariadení predbežného opatrenia uznesením č. k. Nc 2065/99-35, ktoré bolo doručené navrhovateľovi 2. apríla 2001 a ktoré bolo predbežne vykonateľné 5. apríla 2001 [pričom o odvolaní proti tomuto uzneseniu, ktoré podal odporca v 2. rade, Krajský súd v Košiciach rozhodol 31. júla 2001 tak, že ho potvrdil v celom rozsahu (právoplatnosť 11. októbra 2001)], t. j. pred prijatím podnetu navrhovateľa. Z uvedeného vyplýva, že vo veci navrhovateľa došlo k odstráneniu právnej neistoty už tri dni po doručení prvostupňového rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia v jeho prospech. O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa rozhoduje vždy uznesením, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť tri dni po jeho doručení (§ 167 ods. 1 a § 171 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“). Vykonateľnosť takého súdneho rozhodnutia je z hľadiska právnej istoty účastníka konania rovnaká vlastnosť súdneho rozhodnutia ako jeho právoplatnosť. Táto vykonateľnosť znamená nielen záväzné účinky na právne pomery účastníkov (bez ohľadu na prípadné použitie riadneho opravného prostriedku), ale aj možnosť núteného výkonu takého rozhodnutia podľa VI. časti OSP alebo podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vec sp. zn. 16 Co 327/97 napadla na Krajský súd v Košiciach na odvolacie konanie 18. augusta 1997 a o odvolaní bolo rozhodnuté 21. októbra 1997. Okrem toho aj zo sťažnosti navrhovateľa podanej Krajskému súdu v Košiciach 28. februára 2001 vyplynulo,

že sa svojich práv „domáhal titulom vydania predbežného opatrenia č. k. 16 Co 327/97, kde ... som zobral návrh na doporučenie JUDr. M. späť s tým, že vo veci vediem ďalšie súdne konania ...“.

Vo veci sp. zn. 13 Co 60/00 Krajský súd v Košiciach rozhodol ešte 29. mája 2000 (právoplatnosť od 6. júla 2000), takže namietané porušenie práva na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov už netrvalo.

II.

Ústavný súd začne konanie o podnete a koná o ňom len za predpokladu, že tento spĺňa podmienky ustanovené v príslušných ustanoveniach zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde „Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku...“.

Podľa ustanovenia § 103 OSP „Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania)“.

Podľa § 104 ods. 1 prvej vety OSP „Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví“ .

V prejednávanom prípade navrhovateľ namietal vo svojom podnete porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka súdneho konania (II. ÚS 61/98), pričom tento účel možno zásadne dosiahnuť až

právoplatným súdnym rozhodnutím. Podľa svojej stabilnej rozhodovacej činnosti ústavný súd poskytuje ochranu právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov vtedy, ak bol návrh uplatnený v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo keď namietané porušenie ešte trvalo. Neposkytuje však navrhovateľom ochranu v tých veciach, v ktorých zistil, že súdne konania (alebo rozhodnutia prijaté v ich rámci), v ktorých bolo namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, boli právoplatne skončené ešte pred podaním návrhu na ústavný súd.

Ak ústavný súd po predbežnom prerokovaní podnetu a po jeho prijatí na ďalšie konanie dodatočne zistí existenciu neodstrániteľnej podmienky v konaní pred ústavným súdom, konanie zastaví. Vzhľadom na uvedený účel základného práva a vzhľadom na zistenie neodstrániteľnej podmienky v konaní ústavný súd konanie o podnete navrhovateľa vedené na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 12/02 postupom ustanoveným v § 103 a v § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2003